

१८-१

भिन्नु अश्वघोष

छसुका

आनन्द ग्रन्थ माला द

भिक्षुया पत्र

भाग - १

लक्ष्मीमासा
२०३२।५।५

भिक्षु अश्वघोष

आनन्दकुटी

स्वयम्भू

Dhamma.Digital

प्रकाशक

श्रीमती रत्न लक्ष्मी

मंजुश्री स्वयम्भू

पोहेला १०८६

बुद्ध सम्बत् २५१३

छंगू खँ

एव सफूचा २०२४ साल निसें च्वया तयागु चिट्ठिया
उंगह मध्ये छुं अंका ख । एव पत्र सुं व्यक्तियात च्वया तयागु
मखु : तर थुकी उंगू खंत इले दिले जिज्ञासु तसें न्यने
उं कुगु प्रश्नया लिसत ख ।

एव “भिक्षुया पत्र” सफूचा च्वयेत प्रेरणा ला भदन्त
गानन्द कौसल्यायन भन्ते नं च्वया विज्ञागु “भिक्षुके पत्र”
तयागु सफुलि ख । तर एव व सफूया अनुवाद मखु । एव
जेगु मौलिक पत्र ख ।

एव भिक्षुया पत्र सफूया रूपे पिकायेगु साब इच्छा ख ।
जेगु इच्छा याकनं पुरेजूगु श्रीमती रत्नलक्ष्मी
(वाति मां) उपासिकाया यनुगु श्रद्धां ख । वयेकया नं
श्वृ तष्वंगु इच्छा ख बुद्ध घर्मं व संघया नामे स्वंगू
फूचात छापेयाना घर्मदात यायेगु । वयेकया घापू अनुसारं
दश संयोजन ‘‘त्याग’’ व ‘‘भिक्षुया पत्र’’ स्वंगू सफूचात
दंडके फुगु दानपारभिता व अष्विष्ठान पारभिता पुरे जूगु
ल । वयेकया श्रद्धा प्रति जि कृतज्ञ जुया ।

एव सफूचा यहपुक व याकनं छापेयाना व्यूगुलि एशियन
निंटिग प्रेस अन्यवाद पाच जू ।

० पौष २०२५

भिक्षु अश्वघोष
आनन्दकुटी विद्यापीठ
मिला पुन्ही १०८६

ଶ୍ରୀ ପୁଣ୍ଡ

ମହାନୀ ମଧ୍ୟର କର୍ମ କିମ୍ବା କାଳ ଏହି କର୍ମର କା
ର୍ମର ପାଦର ବିଷକ୍ତିରେ ହୁଏ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ

। ୧ କର୍ମର ପାଦର ।

କର୍ମର କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ
“କର୍ମକାର୍ଯ୍ୟ” କାର୍ଯ୍ୟର କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟ । କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ । ୨ କାର୍ଯ୍ୟ

। ୨ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ

। ୨ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ
କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ

। ୩ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ

କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ

। ୩ କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ

କାର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ

୫୬୦ ॥

ଡାକ୍ତର ଡାକ୍ତର

୬୨୦୯ ଡିଜିଟଲ

विष्णु वैष्णव भगवान् श्रीकृष्ण विष्णु

विष्णु वैष्णव भगवान् श्रीकृष्ण

विष्णु वैष्णव भगवान् श्रीकृष्ण

विष्णु वैष्णव भगवान् श्रीकृष्ण

पूजा

श्रीनन्दकुटी, स्वयंभूमा, ये

१०३ अस्त्राम २०२४ ई मंसीह २०२४

प्रिय धर्मरत्न,

१ कार्तिक २०२४ या पौ इले हे अंगुख। इलं म
धायेला, लिमला धायेला ग्रथवा मनं मखना धायेला नि
यमकनं न्हये मफुत। इलं लम्बते कार्तिक २२५५ व २५
खम्भु (श्री लालपुरे) साहित्य सम्मेलने वना। अनं
सुहित्ययस्त्वारेत्तंत्स्तके वित्त। अनं लिपा हातं संसीर १
कतिपुन्ही खूनू यले वकुबहाले श्री बहादुर शाक्यया
महापरित्राण जुल। वहे सिलसिलाय सापुत्राहिक धर्म
नाय निन्ह जि भाग काय माल। अंकि पौया लिस वि
लिपा लाना च्वन।

अंगु पौसा लिस नं यम्कन चदये मर्जि। छं त्यता

भगवान बुद्धया विचार अनुसारं पूजा धयागु गुकथं जर्व
धव प्रश्न साव बालाथें व्याख्या याये नं अपु मजू । ।
धार्मिक जगतं ध्वीका काये अपु मजू ।

साधारण प्रचलितं धायेला चल्ति कथं धायेला,
धयागु स्वां, धुं, धुपाय् व जार्कि पूजा यायेगुयात धाइ
पूजा भक्तिया चिं स । गुर्लि गुर्लि सिनं वरदान कायेयाल
नं पूजा धाइ । तथ बुद्धया विचार अनुसारं शुक्रीयात
धाइ मखु । बुद्धया उपदेश अनुसार पूजा निशी दुः—

(क) आमिस पूजा

(ख) प्रतिपत्ति पूजा

आमिस पूजा धयागु खने दयेक नयेगु त्वनेगु, पुने
वास आदि अर्पण यायेगुयात धाइ । अथवा स्वां, धुं धु
आदि सरसामान दुगु पुजाभ ज्वना पूजा यायेगुयात धाइ

प्रतिपत्ति पूजा धयागु बुद्धया उपदेश अनुसारं आच
कालाका, नुग यच्चुका समाज सेवा, रोगीया सेवा या
परोपकारे लगे जुयेगुयात धाइ । चिकिहाक याना ।
घासा ज्या याना यंकेगुयात हे प्रतिपत्ति पूजा धाइ । बुड
आज्ञा कथं प्रतिपत्ति पूजा हे धात्थेंया पूजा ख । तर

का आमिस पूजा वाये हे मञ्चूच्छया भत् । प्रतिपत्ति पूजा हंसीकेत आमिस पूजा भवेक भगा । आमिस पूजां सिषा तेनि प्रतिपत्ति पूजा सिया वह ।

छांधासा फुक्क घयायें विहार - विहारे आमिस पूजा (बुद्ध पूजा) मुख्य धर्मया श्रंग जुयाच्छव । बुद्ध पूजाया सेलसिलाय उपदेश ज्वी ग्रले तीनि प्रतिपत्ति पूजाया खं वह । उपासक उपासिकापिसं चौवर, भिक्षा, चवनेगु थाय इ लासा कांगा तथा वास आदि आमिस पूजा भयात थासा भन्तेपि (भिक्षुपि) टिके ज्वी भस्तु । बुद्ध पूजा भयात थासा उपासक उपासिकापि नं दद्वभस्तु । पागु एव हे जिंकि प्रतिपत्ति पूजा पाखे व्यान कम जुल । भन्तेपि न आमिस पूजाय भुलेजुल, नपासक उपासिकापि नं आमिस रुजाय भुले जुल, ग्रले घर्म घर्म हे आमिस जुल । तुग अचुकेगु च व्यवहार बांलाकेगु परखे भवन । खजा भिक्षु पेन्त मागु चीवर, पिण्डपात्र, सयनासन व गिलान पञ्चव प्रावश्यक चीज पुरे मज्वीबले स्वभावतः आष्यात्मक शान्ति पदया भोतिक चिन्तां मुक्त जुइ कद्वभस्तु । अथवा आमिस पूजाय पला न्याइ ।

बुद्धला आमिसया कट्टर विरोधी खने दु ।
 मजिभम निकायं नवाना च्वं । श्वं खें वक्कलि स
 बाखनं धया च्वंगु दु कि तथागत प्रतिपत्ति पूजाया ।
 आमिस पूजाया । छन्हु शास्तां वक्कलि भिक्षुया
 आज्ञा जुया बिज्यात “ वक्कलि, छ गज्याम्ह मुखं ।
 त्वि च्वं जागु शरीरयात पूजा यानां छु लाभ ज्वी
 जिगु ख्वा स्वयां छु लाभ ज्वी मखु । जि कनागु ।
 खंकि व हे जिगु पूजा ख व अले जित खंगु ज्वी ”

यो धम्मं पस्सति सो मं पस्तति ।

थथे हे बखते बखते तयागतं भिक्षुपि मुंका आङ
 बिज्या — “ भिक्षुपि धर्मया अंश काय्गु सो सम्पत्ति
 वस्तुया अंश कायेगु स्वयं मते । ” धम्म दायादो f
 विहरथनो आमिस दायादा । ’ थुगु खें ख मखु
 सियेके न्ह्यासा मजिभम निकाये धम्म दायाद सूत्र
 स्वसां ज्यू ।

थथे धया तसां तबि आमिस पूजा हे थैं तथां
 भापा च्वन । खजा थेरवादी शासने बुद्ध पूजा

गा, गुण स्मरणया लागि ख, न कि वरदान कायेया
गि । बुद्धं गुबले नं सुयातं वरदान बिया बिमज्या ।

छगू बांलागु खेला महापरिनिर्वाण सूत्रे बुद्धं आनन्द भन्ते
त धया बिजथागु दु, बुद्धया प्रति पूजाया बारे भिक्षुपिसं
स्ता तये मागु मदु, चिन्तायाना समय ई सिंति फुके मागु
; । अयनं थों भिक्षुपि हे मुरुय पूजारि जुया च्वन । श्रद्धा-
गसं पूजारी यानाबिल । खजा महायानी भिक्षुपि गुलि
ते भावनाय् व पूजाय् लगे जूगु ख उलि थेरवादी भिक्षुपि
। । अ गौरवया खें ख । पौ ताहाक जुया वल । जित
शादु छं पूजाया विषम खं ध्वीका काइ धयागु । अथे हे
तोबर आन्या खँ न्यना हइ धयागु आक्षा दु ।

छंम्ह हितैषी
शश्वघोष

आनापान सति

आनन्द
१२ मन्सौर २

प्रिय धर्मरत्न,

छंत पौ च्वच्वं जि भं भं लुधना च्वनागु दु । जि
हे जुया रवंगु दु । छं प्रत्येक पतं। प्रश्न याना हइतगु
सफूनाप नं अपो भुले जुयेगु बानी जुया च्वन । छा
छं छु प्रश्न न्यना हइ जि धाये मफु । न्ह्यागु प्रश्न
हसां लिस ला बी हे माल । गबले गबले छंगु पौ
धासा चिमिसं ब्वैं ब्वं दना व । छाय॑धासा मिलिन्द
नागसेन भन्तेयाके न्यंगुथे जागु निखे च्यागु, व
काइगु पश्न छं नं न्यना हइ धका जि र्या । अर्कि ।
प्रश्न व मेमेगु सफूत नं धमाधम स्वयेगु बानि याना
या लागि छंगु पौयात अनेक धन्यवाद बिया च्वना ।

आ छं न्यना हगु 'आनापानसति' या बारे जि थूर्धे
ब्रत अनुभव दुर्धे च्वया हये त्यना । एव आनापानसतिया
बांलाक थुल धासा अभ्यास याना यंकल धासा मानसिक
वय् जक मखु शारीरिक लवय् हे मदया वनेफु । थुर्कि सीके
इ गौतम बुद्ध अम्ह महान्‌म्ह मनोवैज्ञानिक ख ।

न्हापां आनापानसतिया ज्या छु एव छ्क विचा यायेनु ।
आनापानसति मनूतयेगु अवचेतन अवस्थाय् सुला चवंगु
पशा, वासना व मानसिक वेदनायात चेतनाया रूपे हयेगु
अषन ख । संक्षिप्त धासा देना च्वंम्हेसित्त घनेगु धासो
पू । आनापानसति पालि शब्द ख । गुगु कि संस्कृत
पाषाय् प्राणायाम स्मृति धयाथे जू वनी । पातंजली योगय्
गु प्राणायामया विधि धया तगु ख, व नाप आनापान-
सतिया छु फरक दु । प्राणायामं न मन बसय् एवं । थुर्कि
मानसिक शुद्धि या । तर थुकी भौतिक ज्या पाखे हे विशेष
यान बना एवं । आनापानसतिया अभ्यास सर्वथा छर्
तनसिक क्रिया ख । थुकी सामान्य सास दुहांवैगु व पिहाँ
नीगुली ध्यान वियेगु जुइ । एव सम्यक स्मृतिया अभ्यासया
ग ख । बौद्ध भिक्षुपिसं एव अभ्यास न्हिथं हे धयाथे याना

च्वं धाय्‌मा । थुकि याना मनया चिन्ता नाश जु
गबले अभ्यास यायां मन शून्यावस्थाय् थ्यनी अले
पान याम्हेसित निर्वाण पद प्राप्त जू ।

आनापानसति अभ्यास यानाया दक्षिवै न्हापां
जुइगु चित्त एकाग्रता ख । चित एकाग्रता जुइवं
स्मरणशक्तिया सुधार अपारकथं जुइ ।

आनापानसति अभ्यास यायेगु सरल जूसा त
सुलभ मजू वा छि मजू । गुम्ह व्यक्तिया मन चिन्त
मजू वया लागि थ्व अभ्यास यायेगु अपु मजू । सास
पिहाँ जुइगुली जक ध्यान यायेगु नं साधारणत सां
व्यवहारय् च्वंपिन्त थाकुगु स्वं ख ।

आनापानसतिद्वारा भीगु वासनायुक्त अवचेत
चेतनाया रूपय् दं व । भगवान बुद्धं नं मनया थुगु भ
'मार' धया बिज्यागु दु । गुम्ह मनुखं थगु मन म
वा बशय् तयेगु इच्छा याइ, वं थ्व मारयात बांलाक
केगु आवश्यक जू । मारयात म्हसिल धासा व हे
प्राप्त यायेगु साधन जू वं ।

आनापानसति अभ्यास यायेगुलि मनूतयेगु नाना प्रकारा जटिल बानि व अनेक प्रकारया मानसिक त्वय् अपुक तना वं । विरामीतये लागि आनापानया अभ्यास द्वना व तुना हे यायमा ध्यागु मदु गोतुला आराम पूर्वक नं याये गू ।

जि आनापानसतिया महत्व स्थूगू चीनय् च्वच्वनाबले । जि टी० बी० त्वय् या वास याका च्वनाबले जित न नापानसति याकल । चोने प्वाथय् दुर्पि मिसातय् त तोता आक अस्पतालय् विरामीतय् सुथय् घोळ्हि न्हनय् घोळ्हि नापानसति यायेमा ।

डाक्टरतयेसं एव आनापानसति याके नहो गुकर्थं भ्यास यायेगु ध्यागु उपाय नं क । अबले डाक्टरतयेसं आल, एव आनापानसति भगवान बुद्धया पालनिसें चले जुया इ च्वंगु ख । अबले धर्म समझे जुया अभ्यास याना च्वंगू । आ जिमिसं वास वा उपचारया रूपे छथला च्वना । के याना विरामीया मन थातं च्वं । चिन्तां मुक्त जू । रामी जुया च्वं ध्यागु लोमना वं । याकर्न नहु व । चीने गा नं अग्नापान याये ज्यू । केतुना व गोतुला नं ध्वया

अभ्यास याये । ज्यू दना व केतुना यासा बाधी जक या
दना आनापानसति अभ्यास यासा धौछि यायेमा
अन नं भतिचा पागु दु । आनापानसति अभ्यास य
सास दुहां-पिहां जुइगुली जक ध्याने तयेगु । चीने ३
याका तगु प्वाया तेपुचां निसें सास पिकाये मा,
अनश्यांक ताहाक याना सास दुकायेमा ।

थव क्रमयाना टी० बी० या ल्वय् मानसिक ल्वय्
धम लाय् का च्वन । चिनियातये आनापानसति ।
ध्याने साब विश्वास दु । थव चलन खना जि जा छक्क
च्वना । अन धर्म माने मया हैं । धर्मयात नाश याइ
न्यना तयागुला झन धर्मात्मात जक खना ।

आनापान सति अभ्यास यायेबले प्वाये कसे जुइ
चिना तये मज्यू । सुरुवा पुथु नं छ्वासुकेमा । प्वा त्य
मज्यू । मिसातये जनी छ्वासुक केनेमा । थुकथं आना
अभ्यास यानायंकेबले अनेक प्रकारथा मानसिक त
शारीरिक ल्वय् शान्त जुया वं । जि नं अभ्यासयाना
याना वया । आ छं थुल जुइ आनापानसति धयागु
थो थुलि हे मेणु लिपा ।

छंम्ह
अश्वघोष

हीनयान—महायान

आनन्दकुटी

२० मन्सीर २०२४

ग्रथ घमंरत्न,

पौ आशा यानागु सिबे लिपा हे अंक वल । पौ ब्बना
वया छं नं लिमला धयागु थुल । तर जि लिमलागु व छं
तमलागु उत्ति मग्यं । छं न्हु न्हुगु ज्ञान विषय खें सियेकेत
फू स्वस्वं लिमला । जि खने मदुगु, छु ज्या धका धाय्
कुगु ज्या यायां लिमला ।

छं पौली न्दना हल 'थेरवाद' यात 'हीनयान' धागु
धाय् धका । अब प्रश्न साब बाँला ताल । एव खें सीका नं
यमागु ख । आ जि स्यूर्थे धाय् ।

'यान' धयागुया अर्थ दुसा वाहन धयागु हे ख । वायु
न अर्थात् हवाइ मार्ग ख अथवा लैपु यात धाइ । यान

थन भीत मागु हीनयान व महायान बौद्ध धर्म :
शब्द श्वीकेगु ख ।

पालि साहित्ये हीनयान शब्द गनं लुइके फइम
महोयानीतसें व्यवहार याना तगु ख । आटानाटी
“ हत्थियानं, अस्सयानं दिव्यानं उपट्टिंतं ” धका
थुकिया अर्थ ख किसिट्टुगु व सल दुगु रथ इत्यादि
आ “ हीनयान व महायान ” धका व्यवहारे व
शब्दया बारे छक विचा याय् नु । इतिहास स्वया
धासा हीनयान-महायान भेद गुबले जुल, गुकः
निश्चय रूपं गनं सुनानं धयातगु मदु । सुनानं धाय् म
थव प्रश्न विवादास्पदहे तिनि । अय्नं बुद्ध परिनिर्वार
स्वस दं लिपा कनिष्कया पालनिस्ये (अशोकं लिपा
वगु धयागु इतिहासकार तय्गु धापू ख ।

महायानीतय्गु ग्रन्थ अनुसार यान धयागु निर्वा
ख । निर्वाणे वनेत छपु जक लँपु यान बुद्धत्व ख
जुयाहे निर्वाण वनेगु इच्छा याइपि हे महायानीत ख

महायानिकतयगु विचार अनुसारं प्रत्येक बुद्ध
श्रावक अरहन्त जुइवं निर्वाण प्राप्त याना काये फइ

थेरवादितसें प्रत्येक बुद्धबे श्रोवक बुद्ध घदं हे निवनेफु घयागु आशिका व इच्छा याइ ; अंकि महायाने बुद्ध ज्वीगु तधंगु मार्ग ख घाइ, प्रत्येके बुद्ध व आ अरहन्त जुइगु चिकिधंगु मार्ग हीनयान ख । अर्थात् अजूसे तृष्णा क्षय याना निर्वाण प्रार्थना याइपि हीनयन स्वाभि याकचा तरे जुइगु स्वइपि घयागु महायादी र धापू ख ।

महायानी तय्गु अनुसारं स्वंगु प्रकारया यान सुः-
(क) बुद्धयान (ख) प्रत्येक बुद्धयान, (ग) शयन ।

तर थेरवादीतसें युकीयात यान मधा संबोधि ।
याइ ।

त्रिविध बोधि—

(क) सम्मा संबोधि, (ख) पञ्चेक बोधि, (ग) सावक बोधि ।

“ बोधि बुच्चति चतुसु मग्नेसु जाण ” । ए साहित्य अनुसारं बोधिधयागु श्रोतापति, सकृदागामि गामि अर्हत मार्ग ज्ञान यात याइ ।

थगु स्वतन्त्र ज्ञानं निर्वाण ध्वीका मेपिन्त नं निर्वा
ध्वीका बीफुम्हेसित सम्यक सम्बुद्ध घाइ । वस्पोलया जा
यात हे सम्यक संबोधि घाइ ।

मेपिनिगु उपदेश मन्यंसे पटिच्च समुप्पाद लुमं
ध्वीका याकचा निर्वाण वनेगु सीका काम्हेसित प्रत्येक बु
घाइ । वस्पोलयागु ज्ञानयात प्रत्येक बोधि घाइ । प्रत्ये
बुद्धं मेपिन्त उपदेश बिया निर्वाण ध्वीका बियेगु व छ्वये
ज्या याय् मफु ।

श्रावक घयागुया अर्थं ख न्यनीपि । अनुयायीत धा
ज्यू । मेपिनि पाखें उपदेश न्यना अरहन्त जुया निर्वा
वनीपि श्रावक खै । वस्पोलयिनिगु ज्ञान श्रावक बोधि ख

महायानीतय्गु अनुसारं बुद्ध परिनिर्वाण ऊ
षुंकुसानं सुखावति घयागु निर्वाण पुरे म्वाना च्वंगु दु
अमिगु षापू अनुसारं थौनं गौतम बुद्ध सुखावति बिज्या
च्वंगु दु । सुखावति लेयात हे, रथयात हे बुद्धयान ३
महायान घाई । अमिसं बुद्धं अवतार नं का व घका मः
याना च्वं ।

निर्वाण घयागु ध्वीका कायेगु ज्ञान सिवे गनं थ्यनी

थाय् घका थेरवादी (हीनयानी) तसें माने मय निर्वाण धयागु अदृश्य थाग् मखु । छगु पवित्र, निष्कर्तृत्यारहित अवस्थायात हे निर्वाण धाइगु खो । अर्कि बुद्धत्वयात हे बोधि धाइगु ।

यगगु थजु हीनयान व महायान बौद्ध घर्म छमा सिम कचा ख । दाजु किजा निम्ह व्याग जुइयें अलग जुल निम्हसिगुं प्रतिस्पर्धी याना विचार व लेंपु पात । महायानीत भक्ति मार्गे लात । थेरवादी (हिनयानी) व मार्गे लात । महायानीत पूजा विधि व मंत्रे भुले जु थेरवादी शिक्षाय, तर लिपा जूलिसे थेरवादित न व जुया पूजाविधिया जाले व्यन । तर पूजा याइगु वरदान्धो सम्झेजुया मखु कर्तव्य व गुण स्मरणया निति व यच्चुकेगु मनं तुना ख ।

आ विचा यायेनु गुबले निसें भिक्षुपि गुटबन्दी धयागु पाखे ।

(क्रि० पू० ३००) द्वितिय संगायन व तृतीय संगयनाया बिचे सच्चिद दें व जानचुन बर्षया भित्रे बुद्ध आत फिच्यागु गुटबन्दी जूगु खनेदु । अशोकया फालनिस घ

ज्यू । निकाय भिच्यागू विभाजित जूगु मष्ये महासांघि
धापि खुगू व स्थविर भिनिगू रूपं ख । क्वे च्वंगु रेखा ३
भिच्यागू निकाय गुकथं विभाजित जुया च्वन धयागु वि
यायेफु ।

बुद्ध धर्म

१) स्थविर वादी	७) महीशाशक	१३) महासांघिक
२) बृजि पुत्रक	८) धर्म गुप्तिक	१४) एक व्यवहारि
३) धर्मोत्तरीय	९) सर्वास्तिवादी	१५) गोकुलिक
४) भद्रयानिक	१०) काश्यपीय	१६) प्रज्ञप्तिवादी
५) छन्नागरिक	११) सांक्रातिक	१७) बहुश्रुतिक
६) सम्मितिय	१२) सूत्रवादी	१८) चैत्यवादी

संक्षिप्तं हीनयान-महायान गथे दइबल थुल हे ज्वी

न्ह्याबलेयाम्ह
अश्वघोष

“ अभिधर्म ”

आनन्दकु

२५ मार्ग २०२

प्रिय धर्मरत्न,

पोष्टं छोया हल धायेवं धिला ज्वी धका मती
मखा ज्वी मनूया लहाती पौ बिया हगु । अर्कि याकनं हे
थन थ्यन धायेमा । पौया लागि धन्यवाद ।

द्यंला थुगु पौली गम्भिरगु बिषय क्या च्वया ह
अभिधर्म धयागु छु ? निर्वाणे वनेत अभिधर्म म
मगाला ? थुगुबारे ज्ञान प्राप्त याये मास्ति वइः
धका च्वयाहगु यात सहर्ष धन्यवाद दु ।

जि अभिधर्मपिटक फुककं ढ्वना सये मधुंनि ।
ढ्वना तयागु “ अभिधर्मथसगहो ” व धम्मसंगिनी ध
सफू निंगू ख । मेमेगु नं चिच्चि धंगु अभिधर्म सम्बन्धी ।

निगू प्यंगू ब्बना तयागु दु । ब्बनेगु त्वता तयागु ता १
धुंकल । अकि अभिधर्मया खें बाँलाक घाये थाकुथें चवा
ऐनं जिं स्यूथें थूथें उक्त सम्बन्ध खें चवया हये ।

तथागत शास्ताया देशना निगू प्रकारया दुः-

१) सम्मुति देशना २) परमत्थ देशना

सम्मुति देशना धयागु मनू, पशु, मिसा, मिजं, सिं
पर्वत, नदी, छ, जि, छंगु, जिगु आदि लं क व्यवहारं अत
मजूगु अर्थात् लोक व्यवहारे चवना आज्ञा जुया बिज्य
देशना ख ।

परमत्थ (परमार्थ) देशना लोक व्यवहारं ताप
सांसारिक व्यवहारे मच्वंसे स्कन्ध, धातु आय
इत्यादि रूपं उगु उगु धर्मया अर्थं अपरिवर्तनीय बारे आ
जुया बिज्यागु देशना ख ।

सम्मुति देशना आपालं याना विनय पिटके व ३
पिटके दुने ला वं । परमत्थ देशना अभिधर्मपिटके दुष्य
सांसारिक पाखें स्वयेबले सम्मुति देशना नं सत्य ख । धर्म
(स्वभाव) अपरिवर्तनार्थं पाखें स्वयेबले परमार्थ देश
नं सत्य ख । तथागतं सम्मुति देशना याना नं मनूतेत् नि-

एया लें क्यना बिज्यात । परमार्थ देसना ज्यूपित्त अभि
देशना याना निर्वाणया लें क्यना बिज्यात ।

जितला सूत्र व अभिधर्म निर्वाणे बनेत निपु ले
थें च्वं । जित अभिधर्म तधं धायेगु व चिकिधं धायेगु
विवादे च्वने मास्ते मधो ।

गुलिसिया धापू ख अभिधर्म बुद्ध देशना मखु ।
सुमान दयेका हगु । यथे धागुया छगू कारण ख अभि
धयागु मनुष्य पिन्त उपदेश बियातगु मखु । महामाया इ
देवतापिन्त देवलोके (स्वर्ग) देशना यानातगु जु
स्वर्ग उपदेश ब्यूगु धायेबले दैज्ञानिक मजू धाइगू ख ।
बारे आदि कालं निसें वादे चिवाद जुया वइच्चवमु
धम्मसेगिनी सफूया अर्थकथा अनुसारं व अभिधर्म पक्ष ।
अभिधर्म बुद्ध देशना ख धाई । धर्मया खे बाजिक मस्तू
जक अभिधर्म बुद्ध देशना मखु धाई । धम्मसंगिनी अटुक
घयातगु दुः— “ अभि धम्मकभिक्षु येष किर ए
कथिका, कस्मा ? तेहि धम्मकथा कथेन्ता कम्मन्तरं वि
कन्तरं रूपारूप परिच्छेदं धम्मन्तरं शोलोकेत्वा क्षयेनि
अभिधम्मिका पन धम्मन्तरं अनासोलेन्ति । तस्मा अभि

मिमका भिक्खु धर्मं कथेतु वा मा वा पुच्छतकालेप
कथेस्सती अथमेव किर एकन्त धर्मं कथिको नाम होति ।

अर्थ— अभिधार्मिक भिक्खु हे धर्मं कथिक ख । मेरा
धर्मदेशना यासा नं धर्मं कथिकया ल्याखे दु मध्या । आ
यासा अमिसं उपदेश बिइबले धर्मं अन्तर, विपाक अन्तर
रूप अरूप परिच्छेद धर्मं अन्तर आदि ल्वाक बक याना कनी
अभिधर्मया पिसं धर्मया बारे ल्वाक बक याना वाखं मकं
प्रकिं अभिधार्मिक भिक्खुं बाखं कंसां मकंसां न्यनीगु बख
बांलाक कनीगु जुया अपिहे धर्मं कथिक ख ।

थव खं स्वयेबले निर्बाण लाभयाना कायेत अभिधा
मसेकुसे मज्यू थें च्वं । वास्तवे अथे मखुयें च्वं । थथे खस
सम्मुति देशना धयागु भूठ जुईमा धयागु सूत्रान्तिक तये
तर्कं ख । सूत्रान्तिक तयेसं धाइ गुबले हे बाखं मन्यंपि भग
वान बुद्धया सम्मुति देशना गाथा अपु जक न्यनानं निवारि
खंपि दु, मार्गं लाभी जूंगि दु । अभिधर्म हे मा धयागु मदु

जि स्वयेबले थथे हाला पक्ष लिना च्वंपि सूत्रान्तिकः
अभिधार्मिक निष्व नं बुद्धया श्रावक मखु । निष्वसिमं ध
मधू । जि थूयें च्वे च्वंगु सूत्र व अभिधर्म निर्बाणे वनेगु :

जनजीवनः सुखी यायेगु निपुलैंपु जक खे । खचा सूत्र पि
अपुणु खैं जुल । अभिधर्म आकुणु लैं जुल । सूत्र पिटक सा
रण जनताया लागि जुल । जनजीवत नाप लिकह सम्ब
दु । अभिधर्म बुद्धिवात पिनि लागि जुल । सूत्र पि
मानसिक ल्वे दुपिन्त वास जू । अभिधर्म, मानसिक
दुपिन्त भं चर्को याना बियेफु ।

खजा जि थूथें सूत्र व अभिधर्म छुमपा । सूत्र पिटवे
अभिधर्म जाया च्वंगु दु । अभिधर्म नं सूत्र पिटकया खैं ज
च्वंगु दु । जि स्यू थैं व थ्वीका कयाथें सूत्र पिटके नं हा
नुग गुकथं यचुकेगु धयागु खैं दु । अभिधर्म न कयकुंगृ
चकककेगु खैं दु । मुरुय नं म्हुतु यचु नुग वचु मज्बीगु खैं
निगुलिसं नुग यचुकेगु तरिका जक पा ।

“ मनोपुब्बङ्गमा धम्मा मनोसेद्वा मनोमया ” ग्रा
न्त्यागु अवस्थायसं मन हे मुरुय ख । मन हे अगुवा जू
फुक ज्या मनं हे ज्वीगु ख । अव धम्म पदे च्वंगु गाथाया
ख । थन धम्माया अर्थ ख चैतसिक । चित्त व चेतसि
खैं थन दुध्याना च्वंगु दु । पञ्चस्कन्ध, लोभ, द्वेष,
तृष्णा आदि खैं सूत्र पिटके गन जक मदु धयागु दु ।

व निर्वाणं न सूत्रं पिटके न्यायायं न खनेदु । वर्थेतुं अ
षमं नं मार्मफलं दसं संयोजनं आदि खांतं दुष्याना च्वंग्
प्रभिधर्मया ज्ञां दुषिके ग्रन्थविश्वासं व मिष्याद्विष्ट
उवी । आ छं युलं उवी प्रभिधर्मं धयागु छु । मेगुलिपा

बोधिचित्त

प्रानन्दकुटी स्वयम्भू, ये
योमरी पुन्ही १६ मार्ग २०२५

बोम्ह पासा धर्मरत्न,

चु जुयाथें की निम्हेसिया बिचे पौ च्छयेगु दिना धंगु
निखें नं पौ च्छयेगु दिना धंगु वच्छ दैन । थीं न्हिंदि ।
प्रानन्दवुटीसं धार्मिक उया व धर्मं सम्बन्धी छलफल याय
बिते जुल । बहनी जूबले चुयाय् चुयाय् जुया थीं योमर
पुन्ही खुनु छलफल जूगु समाचार छाते च्छया छ्यवयेमाल वयार
पती बल । थीं योमरी पुन्ही जुया नं छग हे योमरी नरे
नखें । शायद जि छम्ह थिति रीति मयो धाइम्ह जुया अज्या-
भेसित योमरी मं नके मलु धका सुनां नं नके महगु ॥
ज्यीकु ।

थीं छलफल जूगु खेला यक्षं दु, तर बोधिचित्त व
प्रन्थ विश्वासया बारे जक च्छया हये तेना । बोधि च्छया

पवित्र ज्ञान यात धाइ । छं छुं छगू ज्या यायेबले व जहित व परहित जू मजू ज्यू-मज्यू, भि-मभि थ्वीका : यात बोधिज्ञान धाइ । अथवा धात्थे जां दुम्हेसित बोधाइ बोधिसत्त्व धगापि बुद्धाङ्कुर ख अथवा लिंज्वीपि ख । बोधिचित्त व बोधिसत्त्वया बारे आसीके न्हासा “ बोधिचर्यावतार ” सफू स्वयेगु बेस

बोधि चर्यावतार सफुति धयातगु दु-- बोधिसत्त्व प्राथना गुलित महिमा दुगु ख कि- जगतया गृगु दुख दुगु ख व फुक जि भोग याये अले बोधिसत्त्वया लागि शुभकर्म याना संसार सुखी ज्वीमा, पीडित मज्वीमा

वहे सफुति बोधिसत्त्वया चर्या चवया तगु दु --

“ मुच्य मानेषु सत्वेषु ये ते प्रामोद्य सागराः
तंरेव ननु पर्याप्तं मोक्षेणारसिकेन किम् ॥ ”

भावार्थ-- पर जनयात दुःखं मुक्त यायेगुली गुगु प्राप्त जू वहे तधंगु सुख ख (उलि हे गा) थ याकचि मोक्ष प्राप्त यायेगु नीरस ख, याकचा तरे ज्वीगु खँ आमू मवं । अतएव थगु लागि न्हांने चवंगु मोक्षयात मतसे परहित व जनजीवनया मुक्तिया लागि कुत

त क्या जनताया हृदयले दुहीवना दुखी पीडितसे सामि
लंघसे जुझा क्यन । (बोधिकर्यक्रितार)

बोधिचित्त दुष्पिके मंत्री, करणा, मुदिता व उपेक्षा ये
गुण गुण घमं दइ । 'मंत्री' (मत्ता) धयागु पासा वा
वाय चिनेगु धासा ज्यू । द्वेष भाव मुक्त जुइगु । 'करणा'
यागु दया भाव तयेगु, माया वनोगु न धाइ । 'मुदिता'
योगु करविनि जय जूगु खना लयताया च्वनेगु ख । ईच्छ
क्त जुइगु व डाह चित्त मज्बीगु । उपेक्षा (उपेक्षा) धयाग
म माभि निता पासे ध्यान व वास्ता मयायेगु । (व्यक्तिगत
याय जक) थगु आचरणे जक ध्यान तयेगु ।

खजा अव प्यता गुण छमह हे व्यक्तियाके छगू हे अव
याय दइमखु । अरहन्त (सम्पूर्ण जिर्देषी) पिके जक
हे । मां बोंपिके थ मचाखाचा प्रति अव प्यता गुण घमं
इ धयाग पालि साहित्ये उल्लेख याना तगु दु ! छायधास
मंत्री 'धयागुया अर्थ ख फुकसित पासा समझे ज्वीगु
र शत्रुनाप गथेयाना पासा जुया च्वनेगु । व नाप मंत्री गथे
इ ? शत्रुया प्रति व शोषकया प्रति गुकथ पीडित व शोषित

व अथवहारं ज्वी मखुं ' उकिं उपेक्षा यायेमा धागु ।

'मुदिता' मेपिनि जय जूगु खना लय्ताया च
यात धाइ । नकि नुग मुया स्यंकेत स्वयेगु । थुकिया अ॒
मखु कि छम्हृ घनी शोषकं मनूतेत घों घों स्याषक
याका दुख विया थ सुंक च्वना पुलि संका नया च्वंसां
ताया च्वनेगु । थन लय्ताया च्वनेगु ठीक मजू । अत्या
व अन्याय याइपिनि प्रति लय्ताया च्वनेगुयात मुदिता
मखु । यदि सुनानं जनजीवन सुखी यायेत भिंभिगु
यात, स्कुल दय्कल, तापु दय्कल, बगीचा दय्कल, रोः
सेवायात, परिश्रम याना तमि जुल धासा अजागु उन
जूगु खना लय्तायेगु भि । अले बोधिचित्त दइ नां बो
सत्त्व नं धायूके फइ ।

आनन्दकुटीसं पुन्ही पतिकं निहच्छ बुद्धपूजा, उपं
छल्फल, परित्राणसूत्र पाठ व दान आदि विषये पुण्य च
जू । तर गुबले गुबल निन्दा चर्चाया खें लहाय्गु न ज्या
बेको नुगलं सोया नुगले स्याकीर्पि नं दु । अ फुक्क बो
चित्त मदुगुया चि ल ।

थों छल्फल जूगु हे हालसाले नेपाली युवक बोद्ध परि

न्धविश्वासया विरोधे अभियान शुरु यागु बारे ल । छल्फल
त्रिया च्वंबले पूज्य बुद्ध घोष भन्ते नं सें न्हथना श्रेष्ठ न्यना
पञ्चात्- युवक बौद्ध परिषदं गुगु अभियान शुरु यागु ल
साव बांलागु व समयोचित जू । या यन भाइ अंपिसां
हृति निगू निगू धया हति अन्धविश्वास धयागु छु छु ?
मह उपसिकां धाल- उम्हं थुम्हं द्यो माने याना पाप कटे
वी धयागु विश्वास हे अन्धविश्वास ल । मेम्ह अम्ह
पासिकां धाल- महनि बले बाही स्यायेगु यिति रीति फुकं
न्धविश्वास ल । मेम्ह छम्ह उपासिकां धाल- अंगुलिमाल
र भक्ती लाना, गुहै धागु खें ल घका विश्वास याना मनू
या वंगु आले अंगुलिमाल स्यंका अूगु हे अन्धविश्वासं ल ।

अम्ह उपासकं धाल मंझलवार व शनिवार बले भग-
ति दकिंखकाली बना बलि पूजा यायेगु जक अन्धविश्वास
खु छु धार्मिक चर्यायाना ब्रह्मलोके जन्म कावनेगु आशा
क नं अन्धविश्वास ल ।

अन्ते हया मिथ्यादृष्टि व अन्धविश्वास व हे लाकि छगू
धयागु खें छल्फल यक्चं जुल । आसिरे निर्णय जुल
न्धविश्वास धयागु शब्द पालि साहित्ये मदु मिथ्या दृष्टि

(मिच्छादिटि) जक दु । तर अन्धविश्वास व मिथ्या
श्रोत्तागत्ति मार्ग थ्यनीबले ल्यनी मखु ।

समाचार दु यले, यें, तानसेने. पोखराय भोजपुरे
थासे युवक बौद्ध परिषदं शुरूयागु अन्धविश्वास विः
आन्दोलन बारे चर्चा जुयाच्चवन । थथे नं चर्चा याना
“गाउँ फर्क” राष्ट्रिय अभियान सफल यायेत नं न
अन्धविश्वासयात नाश यायेमा । अन्धविश्वास छगू त
खतरा ख ।

छ आ थुल ज्वी बोधिचित्त दुमेसिके अन्धविश्वास
मखु घयागु । थुगु बारे छंगु छु विचार ख च्चया हति ।
घडि घयाच्चवन द्यांसां जिल । जि जं नं त्यानुया वल
ई न बाचाई जुल ।

छंत लोमंके मफु
अश्वघोष

ले रवक स्या सफूत

१) गौतमबुद्ध	२) बुद्धया अर्थनीर्वाच
३) पेकिङ स्वास्थ्य निवास	४) तथागत हृदय
५) दस संयोजन	६) त्याग

प्रकाशन प्रतीक्षाय

१) भिक्षुया पत्र भग्न-भ	२) तथागत हृदय भग्न-भ
३) बौद्ध संस्कृति	४) उगुं थुगुं
५) घण्टामय जिवन	६) शील व भावना

अनुवाद

१) बोधिसत्त्व	२) चीनि लोककथा
३) जीवन कथा	

नपालीमा प्रकाशित

- ७) नेपाल चीन मैत्री

प्रकाशन प्रतीक्षामा

१) दस संयोजन	
२)] कालाम सूत्र	
	तिथायतन सूत्र

एशियन प्रिन्टिङ प्रेस, बसन्तपुर काठमाडौं।